

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **P. P.**, bývajúcej v S., N., zastúpenej JUDr. K. Š., I., s.r.o. so sídlom R., proti odporkyni **S., a.s.**, U., o **vypratanie trafostanice z pozemku**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4 C 728/97, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2007 sp. zn. 23 Co 109/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom z 21. decembra 2005 č.k. 4 C 728/97-141 zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala, aby súd rozhodol o odstránení trafostanice a jej oplotenia z parcely č. X. v G. a aby odsúhlasil odstúpenie od zmluvy na prenájom X. m² pôdy na parcele č. X. v G., používanej na prevádzkovanie trafostanice, uzatvorenej medzi P. H. a S. (právny predchodca). Odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Žiline rozsudkom z 31. januára 2007 sp. zn. 23 Co 109/2006 potvrdil rozsudok okresného súdu. Odporkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Žiadala, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia krajského i okresného súdu, keďže pri rozhodovaní veci vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia.

Odporkyňa sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevysslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

prípád odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil a dovolateľka ju ani nenamietala.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľka pri namietaní vecnej nesprávnosti rozhodnutí súdov tvrdí, že napadnuté rozsudky sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd bez toho, aby sa dotkol otázky správnosti rozsudku odvolacieho súdu uvádza, že nesprávne právne posúdenie je vo všeobecnosti prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), možno ho ale úspešne uplatniť len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Samo prípadné nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 238 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd nepriznal úspešnej odporkyni náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.), keďže jej žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: